

τὸ μισὸν χωράφιν τοῦ Βοροῦ τ' ἀφήνει καὶ αὐτὸν τοῦ Σμαράγδην / καὶ τὸ ἄλλο
 ἑμισὸν τοῦ Ἀντώνη. Ἀκόμη τοῦ Ἀντώνη ἓνα κομμάτιν χωράφιν τοῦ Μπαχνᾶ
 στοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους / ἀπὸ πανωθιόν, ἀκόμην καὶ ὅ,τιν ἄλλον ἤθελεν τοῦ εὐ-
 ρεθῆν νὰ τὰ μοιράζουν τὰ δύο του παιδία τὰ / ἄσερνικά. Ἔτι λέγειν πὼς ἔχειν μὲ
 τὸν [[Γουλιαρμῆν]] Πέτρο τοῦ Γουλιαρμῆν ἀπὸ τὸν Τραουλά μία ἀγελά / δαν,
 ἀκόμα καὶ μὲ τὸν Κέκα τὸν υἱὸν ἄλλη μία ἀγελάδα, ἀκόμα καὶ μὲ τὸν παπᾶ Τζάνε
 ἄλλη μία ἀγελά / [δα] καὶ ἀφήνει τις καὶ αὐτὲς τὴν μπάρτην του τῶν ἐνδυονῶν του
 παιδίων τῶν ἄσερνικῶν. Ἔτιν ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ / [τοῦ νο]τάριου εἰ ἔχην παρανγ-
 γεῖλει τὶ ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶν εἰμὴ ἡ παροῦσαν του διαθήκην θέλει εἶσ / ται
 ἰσχυρὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην καὶ τὰ ἐξῆς παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύ-
 ρους οἱ ὅποιοι γράφουν / ὑπὸ χειρὸς τος. Ἀκόμη λέγειν πὼς ἀφήνει μία πρόθεσιν
 εἰς τὴν κυρία τὴ Μητρόπολη ποὺ θὲν νὰ ἐνταφιαστῇν νὰ γίνεται ἀνά / κτισὴν καὶ νὰ
 βγαίνῃ ἀπὸ ὅλα τὰ παιδία καὶ ἡ συβίαν του νὰ τρώγῃν ἀπὸ τὰ ἄνωθεν πράματα ἔξε
 πινάκια μιγάδιν ἀπὸ / πᾶσα παιδίου πάρτην ἐξόχος ἀπὸ / τῆς μπαστάρδας νὰ μὴν
 τρώγῃν καὶ / νὰ μὴν χρεωστῇν καὶ στὴν μπρόθεσιν / τίπετας.

/ — Ἀντώνιος ἱερεὺς σακελλίων ὁ Παξιμάδης μάρτυρας —

/ — παπᾶ Γεώργης Σπανὸς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

909

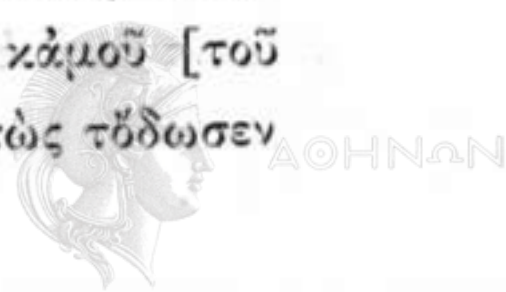
Προτίμηση

φ. 481^v

/ Φ 518

Ἐβγαλμένη ἀπὸ Κωνσταντῆ

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου πρώτη
 εἰς τὸ σπῖτιν κα[μοῦ τοῦ ὑπογρά] / φοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν τὰ δύο μέρην τὸ
 ἐν μέρος ὁ εὐλαβέστατος παπᾶ κὺρ Γεώρ[γης Σμυρναῖος] / τὸ δὲν ἕτερον μέρος
 ὁ κὺρ Κωνσταντῆς Τραγάζης λέγοντας ὁ εἰρημένος ἀφέντης ὁ παπᾶς τὸ [πὼς νὰ
 ἔ] / χην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται / ἀπὲ γονι / κόν του / ἓνα περδιγάρδιν εἰς τὴν τοπο-
 θεσία τῆς Ποταμιᾶς ἀπὸ [] / πο τὸ μύλον ποὺ τὴν σήμερον ἔχειν ὁ ἄνωθεν κὺρ
 Κωνσταντῆς τὸ ὅποιο πρᾶμα ὁ ρηθεὶς [] / ὁ παπᾶς πρὸ ἡμέρου εἰς τὸ ἄνωθεν
 ἔτος στὶς 3/ τοῦ Ὀκτωβρίου εἶχεν το δώσειν παντοτι[] / στρὸ Ἰωάννη Ἀνα-
 πλιώτην ἀπὸ τὴν Μποταμιὰ καὶ ἔκαμὲν του καὶ γραφὴν εἰς τὲς πράξεις κα[μοῦ] [τοῦ
 νοτά] / ριου. Ὅθεν μαθαίνοντάς τον ὁ ἄνω λεγόμενος κὺρ Κωνσταντῆς πὼς τὸδωσεν

τὸ λεγόμενον πε[ρδιγάρ] / δι τοῦ ἄνωθεν μαστρὸ Ἰωάννη ἦρθεν καὶ εὐρῆκε τὸν ἄνωθεν ἀφέντην τὸν παπᾶ καὶ ἐλεμεντ[...] / του καὶ εἶπεν του ὅτιν ἐγὼ ἀφέντη παπᾶ δὲν ἀφόνων κανέναν ἄλλο ξένο νὰ ἔρθην νὰ ἐμπ[ῆ μέ] / σαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὅτιν πρῶτον φαίνεται πὼς εἶναι ἀπὸ γονικά μας καὶ ὁ μύλος καὶ τὸ κ[] / περιγάρδιν καὶ τὸ δεύτερον πὼς εἶμαι κολληταράνος καὶ προτιμοῦμαι ἐγὼν νὰ τὸ κάνω παρ[] / νον ἀνθρώπων καὶ ὅ,τι σιασμὸν ἔχεις μετὰ κεῖνον ἀπομείνων καὶ ἐγὼν νὰ τὸν ἐκάμω. Ὅθεν [] / ροντας ὁ ἀφέντης ὁ παπᾶς τὴν συνείδησίν του καὶ γροικώντας πὼς ἔχειν καὶ δίκαιον εἰς αὐτὸν συ / ζητᾶν καὶ ἐρωτώντας καὶ ἄλλους ἂν εἶναι δίκαιον νὰ τὸ πάρην ὁ Κωνσταντῆς τοῦ εἶπασιν πὼς εἶναι / δίκαιον νὰ τὸ πάρην ὁ Κωνσταντῆς πλή διὰ τὸ ἀσύνχυστον ἐπομείνασιν καὶ οἱ δύο εἰς τὸν [κά] / τωθεν ταιριασμὸν καθὼς τῷγεν ταιριασμένον μὲ τὸν προλεγόμενον μαστρὸ Ἰωάννη [] / τὸ αὐτὸν πρᾶμα ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίνει καὶ παραδίνει τον καὶ παντικιάζει τον τοῦ ἄ[νωθεν κύρ] / Κωνσταντῆν μὲ τοῦτον νὰ τοῦ δώσῃν τέσσερα ρεάλια εἰς διορία χρόνους δύο καὶ δ[] / του τὰ τέσσεραν ρεάλια νὰ γροικᾶται πάντα παντοτινὸν παίδιων παιδιῶν τος καὶ νὰ [μετε] / χένου πάντα οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ πραμάτου καὶ τὰ ἐξῆς ἀπομείνο[ν] / τας ὁ αὐτὸς Κωνσταντῆς τὸ λεγόμενον πρᾶμα νὰ τὸ δουλεύῃν καὶ νὰ τὸ καλλιεργᾷ εἰς τὴν [ῶ] / ραν του καὶ εἰσὲ κάθεν του κάματον καὶ νὰ τοῦ βάνῃ ποτιστικὸν κάθεν χρόνον καθὼς ἔχειν τ[] / ρον του κάθεν Κυριακῇ. Ἀκόμην ἀπομείνει ὁ ρηθεὶς κύρ Κωνσταντῆς ὁ κοπιαστής νὰ φ[υ] / τέψῃν καὶ κιτριές καὶ λεμονιές μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ κάνοντάς το καλὰ καὶ ἐν / μπιστεμένα ὥς προμετάρειν νὰ τῷχουν παίδιων παιδιῶν τος αἰωνίως καὶ τὰ ἐξῆς, εἰ δὲν καὶ τὰ / ἄνωθεν τέσσερα ρεάλια δὲν ἤθελε τὰ δώσῃν εἰς τὸν διορισμένον τέρμενον καὶ μὴν κάνοντας / καὶ τοὺς ἄνωθεν πάτους νὰ εἶναι πριβάδος ἀπὸ μέσαν, εἰ δὲν καὶ τελειώσῃν ὅλους τοὺς ἄνωθεν ταιριασ / μούς νὰ τῷχου πάντα παντοτινὸν αἰῶνος αἰώνου, εἰ δὲ πάλι καὶ κάνῃ τον ὥς προμετάρειν καὶ εἰσὲ καιρὸν / ποὺ δὲν ταιριάζουν τὰ προσώπαταν νὰ μποροῦν νὰ μοιράζουν τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ παίρνου τὸ τετάρτιν τος οἱ / κοπιαστάδες καὶ πάλι ἂν ἤθελε τύχην χρεῖα εἰς περ τοῦ ἄλλουν τος νὰ δώσῃν τὴν μπάρτην του / νᾶναι προτιμητέος εἰς περ τοῦ ἄλλουν τος καὶ ὅχιν νὰ μπῇ ξένος ἄλλος μέσαν καὶ τῇ νιτράδα ποὺ ἤθελε / ξαπεστείλῃν ἀφέντης ὁ Θεὸς καὶ κάμει αὐτὸν τὸ πρᾶμα μέσαν νᾶναι κρατημένοι οἱ κοπιαστά / δες νὰ φέρνου τὴν μπάρτη τῷ νοικοκυρῶν εἰς τὸ σπίτιν τος μὲ ὁδοὺς τος οἱ κοπιαστάδες καὶ τὰ ἐξῆς / καὶ ἡ γραφὴν ποὺ ἔκαμε τοῦ ἄνωθεν μαστρὸ Ἰωάννη νὰ εἶναι νουλάδαν καὶ νὰ μὴν ἀξίζῃν εἰς κά / θεν καιρὸν. Εἰς ὅλο τὸ ἄνων γεγραμμένο ἔμειναν κοντέτοι καὶ ἀνεπαμένον βάνοντας καὶ ἀλληλογία ρεά / λια 5 / τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται ἐπὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων καὶ δῶνον / τας

τὰ ἄνωθεν τέσσερα ρεάλια νὰ ἔρχονται νὰ τὰ γράφουν κάτωθεν πὼς τὰ ἔλαβεν ὁ παπᾶς.

/ — ἐγὼ παπᾶ Γιώργης Σμυρναῖος ἤλαβα τὰ ἄνωθε τέσσερα γρόσα

/ — Ἀντώνης Σπανόπουλος μάρτυρας —

/ — Ἰάκωβος Ταμέτζος μάρτυρας —

/ — παπᾶ Γιώργης Σμυρναῖος στέργω στὰ ἄνωθε.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

910

Ἀγοραπωλησία

φ. 482^Γ

/ Φ 519

/ [] 1689/ Νοεβρίου πρώτην εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν ὁ εὖλα / [] Γεώργιος Σμυρναῖος καὶ ὁ κύρ Κωνσταντῆς Τραγάζης οἱ ὅποιοι λέσιν πὼς ἔχουσιν ἀπὸ γο[] / τριὸν χαλασμένον καὶ εἶναι τὸ μισὸν τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη παπᾶ καὶ τὸ ἄλλο ἑμισὸν τὸ ἔχειν / [ὁ ἄνω]θεν Κωνσταντῆς μαζὶν μὲ τὸν ἀδελφόν του τὸν κύρ Γεώργιον. Τώρα τὴν σήμερον ὁ ἄνω εἰρημένος / [ἀφέ]ντης ὁ παπᾶς τὸ αὐτὸν ἑμισὸν τριὸν ποῦ τοῦ ἐγγίζειν μὲ κάθε του ποσσέσον καὶ δικαιώματα ἀπὸ τὴν / [σήμε]ρον τὴν μπάρτην του τὴν ἐδίνει καὶ παραδίνει τὴν τοῦ ἄνωθεν κύρ Κωνσταντῆ οὐ διὰ ρεάλια ἔ / [ξε] ἦτοι νούμερο 6 / καθὼς ἐσυνφωνήσασιν ἀναμετάξυν τος τὸ ὅποιο τριὸν εὐρίσκεται εἰς τὴν τοπο / [θε]σία τῆς Ἀπάνων Ποταμιᾶς σύνμπλιο τοῦ σινιὸρ Τζωρτζάκη Σουμμαρούπα καὶ Κουμούνας Στρά / [τας] τὴν ὁποία πληρωμὴν καὶ τιμὴν τοῦ αὐτοῦ τριοῦ τὰ ἔξε ρεάλια καθομολογᾷ ὁ λεγόμενος ἀφέν / της ὁ παπᾶς ὁ πωλητῆς πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὸν κύρ Κωνσταντῆ τὸν ἀγοραστήν καὶ / [κ]ράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἓνα νᾶσπρον παραδίδοντάς του το νὰ τὸ κτίσῃ καὶ / νὰ τὸ κάμῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν του καὶ ἀγορά του καὶ διὰ κανέναν γκαϊρὸν ὁ / ποῦ νὰ ἤθελε εὐρεθῇ τινὰς νὰ τοῦ δώσῃ πείραξιν ἢ νὰ τοῦ γυρέψῃ δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν / ἑμισὸν τριὸν ὀμπλιγάζεται ὁ αὐτὸς ἀφέντης ὁ παπᾶς καὶ τὰ καλὰ του νὰ τὸν ἐνμαντινιέρῃ καὶ / νὰ τὸν ἐντεφεντέρῃ εἰς κάθε ἐνάντιο κληρονομικῶς καὶ τὰ ἐξῆς καὶ εἰς βεβαίωσιν τῆς πα / ρούσας πωλησίας βάζουν καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια τρία ἦτοι 3 / ὁ ἄ / λληλογήσας νὰ τὰ ζημιούται καὶ